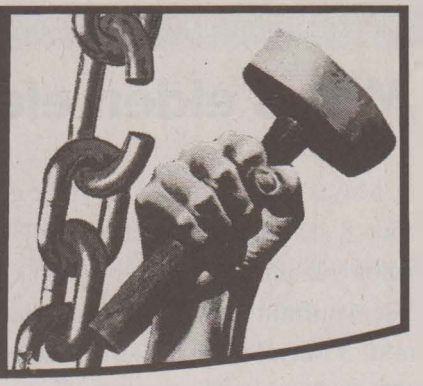
İşçi Bülteni Özel Sayı 428 - Nisan 2009

Topkapı İşçi Bülteni

Krizin faturasını patronlara ödetmek için

1 Mayıs'ta Taksim'e!

Ekonomik kriz gün geçtikçe derinleşiyor. Krizin faturası ise işçilere kesiliyor. İşsiz sayısı 5 milyonu geçti ve bu sayının daha da artacağı söyleniyor.

Hem çalışsak bile hemen hemen hepimiz ücretlerimizi alırken sorun yaşıyoruz. Birçoğumuzun içerde aylarca birikmiş alacağı var. Patronlar devletin peşin peşin ödediği asgari geçim indirimlerini bile gaspediyor. İkramiye vb. sosyal haklarımıza tırpan atıldı. Sigorta primlerimiz ya eksik yatırılıyor ya da zaten hiç yatırılmıyor. Birçoğumuz banka kredileri, kredi kartı borçları arasında geleceğimizden umutsuz çırpınıyoruz.

Patronlarımız ise fedakârlık istiyor. Kendi kârlarından ve lüks yaşamlarından fedakarlık yapmıyorlar ama bizlerin hayatından fedakârlık istiyorlar!

Patronların devleti de doğası gereği bizlerin hayatlarını hiç hesaba katmıyor. "Krize karşı mücadele" adı altında lüks tüketim üzerindeki vergiler kaldırılırken, günlük ihtiyaçlarımız her geçen gün biraz daha pahalanıyor, ek vergiler getiriliyor. Patronlara borç afları getirilirken bizim kazanılmış haklarımız bir bir elimizden alınıyor.

Tüm bu saldırılara karşı ise sesimizi yükseltmekten, faturayı ödemeyi reddetmekten başka alternatifimiz bulunmuyor. İşyerlerimizde yaşadığımız sorunlara karşı birçok sınıf kardeşimiz seslerini yükseltiyor. **Kurtiş Matbaası**'nda, **MEHA Tekstil**'de, **Sinter Metal**'de, **Gürsaş**'da, **DESA Deri**'de, **ATV-Sabah**'ta ve daha birçok işyerinde grev ve direnişler sürüyor.

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, öfkemizi haykırıp patronlara dur diyeceğimiz gün olmalıdır.

1 Mayıs'ta **"Krizin faturası patronlara!"**, **"İşten çıkarmalar yasaklansın!"**, **"Herkese iş, işgüvencesi!"**, **"Artan oranları gelir ve servet vergisi"** taleplerini yükseltmeliyiz. Patronlar sınıfına karşı birliğin, dayanışmanın ve mücadelenin gücünü göstermek için 1 Mayıs'ta Taksim'de buluşmalıyız.

Haydi 1 Mayıs'a!

Haydi birlik ve dayanışma ruhuyla mücadeleye!

1 Mayıs elden ele taşınan bir mücadele bayrağıdır!

1 Mayıs işçi sınıfının 123 yıllık geleneğidir. 1886 yılında 8 saatlik işgünü talebi için 1 Mayıs'ta Amerika çapında yüzbinlerce işçi iş bırakarak alanları zaptetti.

İşçi sınıfının bu mücadelesi burjuva sınıfında panik yarattı. 3 Mayıs günü işçilerin düzenlediği bir gösteriye saldıran polis bir göstericiyi katletti.

Ancak işçiler bilenen öfkelerini Haymarket Alanı'nda yağmura rağmen binlerce işçinin katıldığı bir mitingle gösterdiler. Dağılmaya başlayan kitleye saldırmaya hazırlanan polis taburunun önüne bir bomba düşmüştü. Bu devletin düzenlediği açık bir provokasyondu. Gözü dönmüş polisler gösterici kitlenin üzerine rastgele kurşun sıktılar. Alan kan gölüne dönmüştü.

Bu olayın ardından çok sayıda sendikacı ve işçi önderi tutuklandı. Verilen siyasi karar sonucu birçok işçi ağır cezalara çarptırıldı. **Albert Persons, Adolph Fischer, George Engel** ve **August Spies** isimli 4 işçi önderi ise idama mahkum edildi. Bu karar 11 Kasım 1887'de infaz edildi. **Louis Lingg** ise idamına birkaç gün kala yüzünün yarısı patlayıcılarla yokedilmiş bir halde hücresinde ölü bulundu.

ABD burjuvazisi bu uygulamaları ile yükselen işçi mücadelesini durdurabileceğini düşünüyordu. Ancak buna en net yanıt darağacında gözünü kırpmadan

ölüme giden işçi önderlerinden geldi. **August Spies** ölmeden önce *"Mezardaki sessizliğimiz, hayattaki konuşmalarımızdan daha etkili olacaktır"* diyordu. Nitekim burjuvazinin tüm baskı ve tehditlerine, yoğunlaştırdığı terörüne rağmen 1 Mayıs sadece Amerika'da değil tüm dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele sembolü oldu.

1 Mayıs 1886'dan üç yıl sonra, II. Enternasyonal I. Kongresi 1 Mayıs 1890'da tüm ülkelerde gösteriler yapılmasını kararlaştırdı. 1891'de Brüksel'de toplanan II. Enternasyonal 2. Kongresi ise 1 Mayıs gösterilerinin her yıl geleneksel olarak kutlanması kararını aldı.

"Bir çorap işçisi olarak bütün arkadaşları 1 Mayıs'a çağırıyorum!"

Değerli çalışan arkadaşlar...

Niçin birlik ve beraberlik olmamız gerekli? Ayrı ayrı hiçbir şey ifade etmeyeceğimiz için birlik olmamız gerekli. Biz patronların karşısında onbinler olarak bir araya gelmeliyiz ki sesimizi duyurabilelim. Onların ekonomik güçlerinin karşısında bizim sayısal gücümüz olmalıdır.

Bizlerin düşünceleri ne olursa olsun çıkarlarımız aynıdır. Onun için beraberce haklarımıza sahip çıkmazsak kaybetmeye mahkûm oluruz. İşte bunun için bizim bayramımız olan 1 Mayıs'a hep birlikte katılmalıyız. Katılmalıyız ki ülkemizde %85'in yiyeceğini %15 yemesin.

"Eee çalışmış da olmuş" diyeceksin ama bu düzen içinde büyük pastayı yiyen her zaman elit tabakadır. İsimlerin bir öncmi yok. Bunların hepsi kendini doğuştan üstün gören, haklı gören ukalalardır.

Onlar öyle düşünebilir ama bilmeleri gereken bir şey var. Herkes çıplak doğar!

Ben bir çorap işçisi olarak bütün arkadaşları 1 Mayıs'a çağırıyorum.

Bir çorap işçisi

Türkiye'de 1 Mayıslar...

Türkiye işçi sınıfı daha ilk gelişim evresinden itibaren 1 Mayıslar'a sahip çıkmış, onu mücadele geleneğinin vazgeçilmez bir parçası haline getirmiştir.

Türkiye'de ilk 1 Mayıs kutlamaları 1900'lü yılların başlarına dayanır. 1909, 1911, 1912 yıllarında çeşitli gösterilerle kutlamalar yapılır. Araya emperyalist savaş girer, gösteriler bir süre ertelenir.

1920'li yıllarda 1 Mayıs kutlamaları kitleselleşmeye, etkinleşmeye başlar. 1921 1 Mayısı'nda özellikle taşımacılık sektöründe gerçekleşen iş bırakmalar İstanbul'da günlük yaşamı etkilemiştir.

1922 gösterilerinde ise işçiler kitlesel gösteriler ve iş bırakmalarla alanlara çıktılar. '20'li yıllarda gitgide politikleşen 1 Mayıs kutlamaları 1922 gösterilerinden sonra yasaklandı.

1 Mayıs'a yönelik saldırılar bu kadarla da sınırlı kalmadı. Onun sınıfsal içeriğini boşaltmak, "birlik, dayanışma ve mücadele" kimliğini ortadan kaldırmak için hazırlanan bir kanunla 1 Mayıs "Bahar ve çiçek bayramı" ilan edildi.

'60-'70'li yıllarda yasaklara ve baskıya rağmen 1 Mayıs tekrar gösterilerle ve direnişlerle kutlanmaya başlandı.

1976 yılında ilk merkezi ve kitlesel 1 Mayıs gösterisi Taksim'de kutlandı. Bu gösteriden itibaren Taksim 1 Mayıslar'ın düzenlendiği bir alan olarak belirlendi.

'77 1 Mayıs'ında 500 bin işçi ve emekçi 1 Mayıs coşkusuyla Taksim'de buluşmak için cadde ve sokakları doldurmuştu. Gösteri öncesinde İntercontinental Oteli'nin alana bakan odalarına yerleştirilmiş CİA ve MİT ajanları, kontrgerilla tetikçileri gösterici kitlenin üzerine ateş açmaya başladı. Bu kanlı tertibin bir parçası olarak alana bakan sokakları tutan kolluk güçleri izdiham ve karmaşayı artırdı. alana giren onlarca panzer insanların ezilerek katledilmesine neden oldu. Toplam 34 emekçi hayatını kaybetti.

Sermaye devleti '77 1 Mayıs katliamını bahane ederek Taksim Meydanı'nı '78 yılında 1 Mayıs'a kapattı. Fakat buna rağmen Türkiye'nin pek çok yerinde 1 Mayıslar kutlandı.

'79 yılında da sıkıyönetim gerekçe gösterilerek Taksim Meydanı bir kez daha emekçilere kapatıldı.

12 Eylül 1980 cuntasının ilk işlerinden biri, pek çok demokratik hak ve özgürlüğün yanı sıra, 1 Mayıs kutlamalarını da yeniden yasaklamak oldu.

1989 1 Mayısı'nda Mehmet Akif Dalcı polis kurşunuyla 1 Mayıs şehitleri kervanına katıldı. 1990 1 Mayısı'nda ise Gülay Beceren yine polisin açtığı ateş nedeniyle felç oldu.

'96 yılında Kadıköy Meydanı'nda kortejlere açılan ateş sonucunda 3 emekçi yaşamını yitirdi. Fakat bu saldırı yüzbini aşkın kitlenin Kadıköy Meydanı'nı zaptetmesine engel olamadı.

'96 yılından bu yana yüzbinlerce işçi ve emekçi 1 Mayıs alanını doldurmaya devam ediyor. Son iki yıl ise 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyen işçi ve emekçiler kolluk güçlerinin terörüyle karşılaşıyor. Ancak 1 Mayıs ve Taksim kararlılığı devam ediyor.

Dünya işçi sınıfı 1 Mayıs'ı ağır bedeller ödeyerek kazandı. Türkiye işçi sınıfı ise bu geleneği yaşatmak için bedeller ödemekten kaçınmadı. 1 Mayıs her yıl yeniden kazanılacak.

İşçinin emekçinin bayramı 1 Mayıs

1 Mayıs tarihe işçi bayramı yazılacak
Ebediyen emekçiler dayanışması olacak
Bizden sonra gelen emekçi kardeşlerimize kalacak
Emekçiler alanlarda bayramını kutlayacak

Çarpıtıp adına bahar bayramı diyorlar
Bunca emekçiyi hakkından mahrum ediyorlar
Emekçiyi işçiyi hak sahibi görmüyorlar
Tek yumruk sözbirliği yapmazsak eziyorlar

Emekçiyiz bir gün senin bayramındır
1 Mayıs kendini ifade edeceğin anındır
Faşizmin istediği eöeğin ve canındır
İradeli ol karşı koyacak kırmızı alkanındır

Alicanım tek çatı altında büyük güç doğar
İşçi Derneği bizim içindir, hakkımızı sağlar
Birlik gücümüze karşı dayanmaz dağlar
Bütün dünya emekçilerinin dayanışması güç sağlar

Ozan Alican
21.03.2008

Kurtiş Matbaası işçileri hakları için direnişte...

Direnen Kurtiş işçileriyle dayanışmayı yükseltelim!

Topkapı'da Fatih Sanayi Sitesi'nde kurulu bulunan Kurtiş Matbaası işçileri Nisan ayının ilk günlerinde direnişe geçtiler. Kurtiş işçilerini bu yola iten neden, patron Nurettin Kurtiş'in aylardır ne ücretlerini ne de asgari geçim indirimi gibi haklarını ödememesiydi. Kurtiş işçileri Şubat ayında yaptıkları gibi İş Kanunu'ndan kaynaklanın haklarını kullanarak iş bıraktılar. İş Yasası patronun ücretleri 20 gün geciktirmesi halinde işçiye iş yapmama hakkı veriyor. Ancak işçilerin bu haklı eylemlerine karşılık Nurettin Kurtiş işten atma yoluna gitti. Matbaada işçi olarak çalışan tüm işçilerin işine son verdi. Patron bu tutumuyla yasayı çiğnemiş oldu. Çünkü ilgili yasa maddesine göre iş yapmama hakkını kullanan işçi işten atılamaz.

İşçiler durumu noter aracılığıyla tespit ettirdiler. Arkasından ise Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne giderek patron hakkında suç duyurusunda bulundular. Burada ayrıca bir basın açıklaması yaparak yaşadıklarını kamuoyuna duyurdular. Tüm bunları yaparken aynı zamanda matbaanın önünde beklemeyi de sürdürdüler. Diğer yandan hukuksal süreci başlatarak alacakları için dava açtılar.

İşçilerin bu kararlı mücadelesi karşısında Nurettin Kurtiş çevresine şok olduğunu, böyle bir şey beklemediğini söylüyormuş. Nurettin Kurtiş'in şaşkınlığı boşuna değil. Çünkü o da diğer patronlar gibi yıllardır sırtından büyük servetler elde ettiği işçileri hor gören, aşağılayan ve hep önünde eğilmelerini bekleyen bir patrondur. İşçilerin boynunu büküp her şeyi sineye çekeceğini ummuştur. Ama fena yanılmıştır.

Nurettin Kurtiş uğradığı şokun ardından hamlelerini yapmaya başladı. Önce bazı işçileri telefonla aratarak arkadaşlarını satıp gelip işe dönmeleri için yalvar yakar oldu. Ama istediği olmadığı için hırçınlaştı. Avukatları aracılığıyla suç duyurusunda bulunarak polisi matbaaya getirtti. Yalanların ve iftiranın arkasına sığınarak işçileri yıldırabileceğini sandı. Ama bu da ters tepti. İşçilerin kararlılığı daha da arttı. Bunun üzerine ise yeni işçi bularak makinaları çalıştırmak istedi. Fakat birçok işçi matbaanın önünde direnişi görüp geri döndüler. Ancak birkaç çaresiz ve zavallı adamı işe başlatabildiler.

Kurtiş işçileri kazanana kadar direnmekte kararlı olduklarını söylüyorlar. Önümüzdeki günlerde direnişlerini daha da güçlendirmenin hesabını yapıyorlar. Bunun için artık sadece Kurtiş'in önünde beklemekle kalmayıp eylemlerini başka alanlara da taşıyacaklar.

Kurtiş işçilerinin açtıkları bir pankartta "Haklarımız gaspedilemez!" yazıyor. Bu yaşadıkları haksızlığı çok iyi anlatıyor. Çünkü ortada açık bir gasp var. Hırsızlık var. Çünkü aylarca dökülen terin karşılığı olan ücretleri ödememek hırsızlıktır. İşçilere ait olan asgari geçim indirimlerini cebine atmak gasptır.

Nurettin Kurtiş'i uyarıyoruz; işçilerin haklarını çalacağını sanıyorsa yanılıyor. Çünkü karşısında hakkını arayan işçiler var. O işçilerin yanında onlarla her türlü dayanışma halinde olan sınıf kardeşleri var. Yanlarında İşçi Derneği var. Nurettin Kurtiş ve yalakaları sanmasın ki çaldıkları yanlarına kâr kalacak.

Tüm işçileri arkadaşlarımızı Kurtiş işçileriyle dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

Kurtiş işçilerinin Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde yaptıkları basın açıklamasından...

"İçerideki son kuruşumuzu alana kadar nefesimiz patronun ensesindedir"

Bizler Kurtiş Matbaası'nda çalışıyorduk. Patronumuz haklarımızı aradığımız için bizleri hukuksuz bir biçimde işten çıkarttı.

Ağustos ayından itibaren maaşlarımızı düzenli alamadık. Kasım ayından itibaren de ellişer-yüzer liralık harçlıklarla geçiştirildik. Böyle bir tablo karşısında da birçoğumuz ev sahiplerine, çevremize, kredi kartlarına, bankalara borçlandık. Durumumuzu anlatarak hakkımız olan ücretlerimizi istediğimizde ise bizlerden sürekli olarak beklememiz istendi. Bir sonraki Cuma'nın, Pazartesi'nin bir türlü sonu gelmedi. Bizler de **Topkapı İşçi Derneği**'ne başvurarak sorunlarımızı anlattık. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 34. maddesiyle bizlere verdiği hakkı kullanarak bireysel olarak iş görme borcumuzu yerine getirmedik. 9 Şubat Pazartesi günü direnişe geçtik. Bizlerin kararlı duruşumuz sonrasında direnişin 2. gününde taleplerini kabul edildi ve alacaklarımızın bir kısmı peşin olarak aldık bir kısmı da ödeme planına bağlandı ve bizler de yeniden işimizin başına geçtik.

Ancak aradan geçen süre içerisinde ne bizlere vaat edilen ödeme planı yerine getirildi ne de ücretlerimiz düzenli olarak ödendi. Patron yine sadaka misali harçlıklarla bizleri geçiştirmeye çalıştı.

Bizler de yine 34. maddeye dayanarak 30 Nisan pazartesi günü iş yapınama hakkımızı kullandık.

Ertesi gün sabah işyerine geldiğimizde ise patron, matbaayı kapatacağını söyleyerek hepimizin işten çıkarıldığını söyledi ve bizleri matbaaya almadı. Bizler de noter çağırarak bu hukuksuz durumu tespit ettirdik. Noterin gitmesinin ardından patron, başka bir firmada çalışan bir işçiyi içeri alarak çalıştırdı.

Buradan tekrar ediyoruz: Kurtiş patronu açıkça işçi düşmanlığı yapıyor ve suç işliyor.

Ancak bu haksızlık Kurtiş patronunun yanına kalmayacaktır. Bizler birlikteliğimizi sağladık ve bunu sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız. İçerideki son kuruşumuzu alana kadar nefesimiz Kurtiş patronunun ensesindedir.

Buradan, bizlerle benzer sorunlar yaşayan işçi arkadaşlarımıza sesleniyoruz. Sessiz kalmayın ve haklarınızı sonuna kadar arayın. Haksızlığa boyun eğmeyin!

Direne direne kazanacağız!

Kurtiş İşçileri

01.04.2009

Seçimler bitti, işsizlik, yoksulluk ve yokluğumuz sürüyor...

İnsanca bir yaşam için tek yol mücadele!

Yerel seçimler nihayet geride kaldı. Günlerce ortalık vaatlerden geçilmedi. Boyalı adaylarını gözümüzün içine sokan düzen partileri ortalığı tam bir cümbüşe çevirdiler. Seçim boyunca kapımıza biri geldi biri gitti. Ama 30 Mart gününden sonra bir daha kapımızı çalan olmadı. Seçimler boyunca yoksulluğumuzdan ve sefaletimizden dem vuranlar seçimlerden sonra saraylarına döndüler.

Bizse hayatımızın gerçekleriyle baş başa kaldık. İşsizliğimiz, yoksulluğumuz, sefaletimiz ve yokluğumuz devam ediyor. Burjuva partileri ve onların şiş göbekli adaylarından kimisi seçimi kazanıp rant ve yağmanın dümenine oturdu. Kimisi ise seçimleri kaybetse de sömürü sisteminde sahip olduğu çarkın başına döndü. Sonuçta hep birlikte sömürüp semirip mutlu mesut yaşayıp gidiyorlar.

Bunun gösterdiği gerçek şudur: Seçim sandığı ve düzen partileri hiçbir sorunumuzu çözemez. Bugüne kadar hep böyle olmuştur bundan sonra da böyle olacaktır. En küçük sorunumuz bile ancak mücadeleyle çözülür. Sonuçta biz mücadele ederiz koparıp alırız. Düzen partileri de vermiş gibi gösterirler hepsi bu. Çünkü sorunlarımızın kaynağında zaten düzen partilerinin de hizmet ettiği bu sömürü düzeni var. Bunun için örgütlü bir mücadeleyle bu düzeni ve partilerini sarsmadan hayatımızda en küçük bir olumlu değişim göremeyiz.

Öyleyse, bir kez daha tüm işçi arkadaşlarımızı mücadeleye ve örgütlenmeye çağırıyoruz. Haklarımız ve geleceğimiz için tek bir yumruk gibi hareket etmekten başka çaremiz yok. Seçimler ve düzen partileri mi? Hepsi hayal, hepsi yalan, hepsi dolan!

PTT'de taşeron işçisinin çilesi bitmiyor...

Arkadaşlar!

Yine binbir yalan ve vaatle bir ihale dönemi daha geçti. Bu dönemde de birçok arkadaşımız hiçbir gerekçe gösterilmeden ve hakları verilmeden "yarın işe gelme" denilerek kapının önüne konuldu. Böylece patron hem işten çıkarılan arkadaşlarımızın haklarını çalmış, hem de bizlere gözdağı vermiş oldu. Yani patron çalışanlara "Bizim istediğimiz gibi çalışmazsanız, hak-hukuk diye başımıza üşüşürseniz sizlerin de sonu aynı olacak" demiş oldu. Peki patron bu gücü nereden buluyor? Biz gerçekten bu kadar çaresiz miyiz?

Tabii ki hayır arkadaşlar! Çaresiz değiliz ama örgütsüzüz. Patron da bu gücü bizim bu durumumuzdan alıyor. Arkadaşlar, artık buna bir son vermeliyiz. Birleşerek yalnız olmadığımızı vicdansız patronlarımıza göstermeliyiz. Bizleri işlerine gelince Cumartesi-Pazar çalıştırmasını bilen, emeğimizi son damlasına kadar sömüren patronlar bunların karşılığını da vermesini öğrenmelidir. Bunu onlara öğretecek olan da biziz.

PTT'de taşeronda çalışan bir köle

Hukuk Köşesi...Hukuk Köşesi...Hukuk Köşesi...Hukuk Köşesi...

Emeklilik için gerekli şartlar

Erkekler için

İşe başlama tarihi	Tamamlaması gereken sigortalılık süresi	Tamamlaması gereken yaş	Tamamlaması gereken prim ödeme süresi
08.09.1976 ve daha öncesi	25	yok	5000
09.09.1976 - 23.05.1979	25	44	5000
24.05.1979 - 23.11.1980	25	45	5000
24.11.1980 - 23.05.1982	25	46	5075
24.05.1982 - 23.11.1983	25	47	5150
24.11.1983 - 23.05.1985	25	48	5225
24.05.1985 - 23.11.1986	25	49	5300
24.11.1986 - 23.05.1988	25	50	5375
24.05.1988 - 23.11.1989	25	51	5450
24.11.1989 - 23.05.1991	25	52	5525
24.05.1991 - 23.11.1992	25	53	5600
24.11.1992 - 23.05.1994	25	54	5675
24.05.1994 - 23.11.1995	25	55	5750
24.11.1995 - 23.05.1997	25	56	5825
24.05.1997 - 23.11.1998	25	57	5900
24.11.1998 - 08.09.1999	25	58	5975
09.09.1999 - 31.12.2007	-	60	7000
01.01.2008'den itibaren	-	60	9000

Kadınlar için

İşe başlama tarihi	Tamamlaması gereken sigortalılık süresi	Tamamlaması gereken yaş	Tamamlaması gereken prim ödeme süresi
01.04.1981 ve daha öncesi	20	yok	5000
01.04.1981 - 08.09.1981	20	38	5000
09.09.1981 - 23.05.1984	20	40	5000
24.05.1984 - 23.05.1985	20	41	5000
24.05.1985 - 23.05.1986	20	42	5075
24.05.1986 - 23.05.1987	20	43	5150
24.05.1987 - 23.05.1988	20	44	5225
24.05.1988 - 23.05.1989	20	45	5300
24.05.1989 - 23.05.1990	20	46	5375
24.05.1990 - 23.05.1991	20	47	5450
24.05.1991 - 23.05.1992	20	48	5525
24.05.1992 - 23.05.1993	20	49	5600
24.05.1993 - 23.05.1994	20	50	5675
24.05.1994 - 23.05.1995	20	51	5750
24.05.1995 - 23.05.1996	20	52	5825
24.05.1996 - 23.05.1997	20	53	5900
24.05.1997 - 23.05.1998	20	54	5975

I Mayıs Marşı

Günlerin bugün getirdiği baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez, sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir bizde ve ülkelerde

1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Yepyeni bir güneş doğar dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarından
Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir

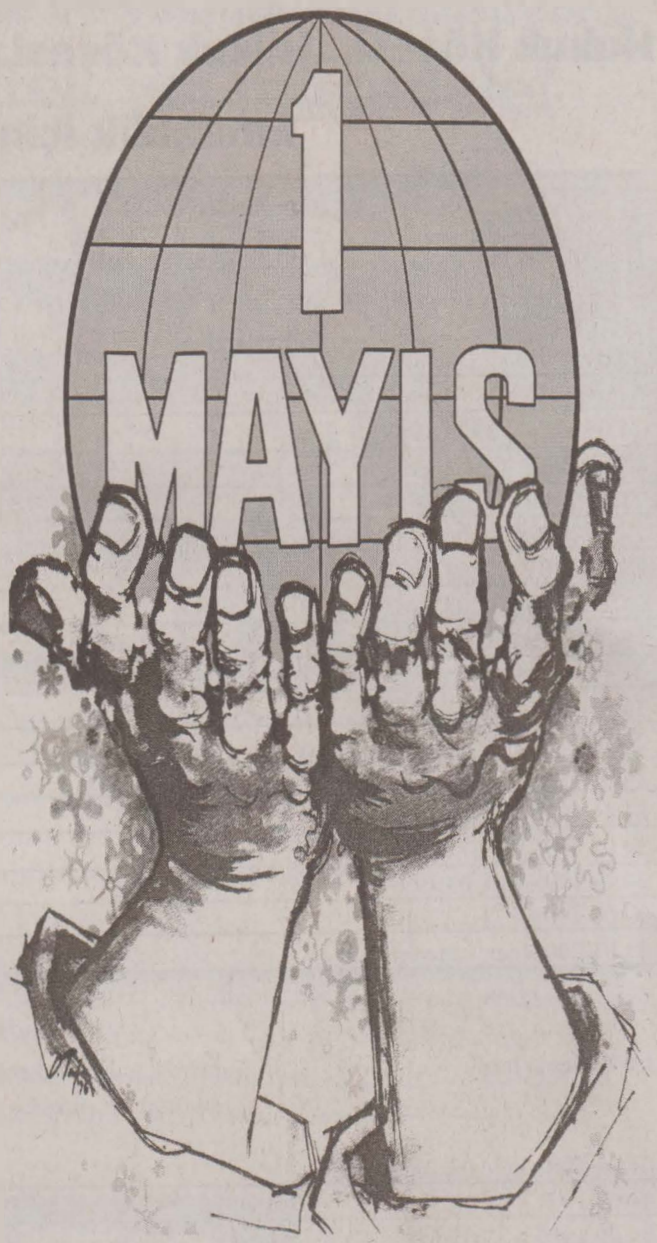
1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Vermeyin insana izin susması ve kanması için
Hakkını alması için kitleyi bilinçlendirin
Bizlerin ellerindedir gelen ışıklı günler

1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Ulusların gürleyen sesi yari göğü sarsıyor
Halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor
Devrimin şanlı dalgası balyoz gibi patlıyor

1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Topkapı İşçi Derneği

Davutpaşa Cd. TİM-I İş Merkezi Kat: 3 No: 230
Topkapı

Tel: (212) 576 11 51

e-posta: topkapi_iscileri@yahoo.com

İşçi Bülteni Özel Sayı. 428 * Fiyatı: 25 Kr * Nisan 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı İstanbul Tel: (212) 577 54 92